A°. 1856. N°. 151.

DONDERDAG 26 JUNIJ

UTRECHTSCHE PROVINCIALE EN STADS-COURANT

Algemeen Advertentie-Blad.

Bij deze COURANT behoort een BIJVOEGSEL.

Woensdag 25 Junij.

Bijna geen artikel mogten wij over de feesten beginnen, of de gesteldheid van het weder leverde de stoffe tot de eerste regelen, gelijk zoo menig, nog een weinig bedeesd bezoeker, zijne intrede met hetzelfde àpropos begint, bij gebreke van de noodige gevatheid, om een gesprek aan te knoopen; men wijte dat echter niet bij ons aan 't zelfde gebrek. Integendeel, stof was steeds in overvloed voorhanden, onze lezers hebben het kunnen zien, maar er lag bij al het feestelijk aanzien, dat Utrecht had aangenomen, bij al den ijver, die de Kommissiën van het Studenten-korps, van het zangersfeest, zich gegeven hadden; om den luister der feesten te verhoogen, door het voortdurend nevelachtig en regenachtig weder, over de zich opvolgende feestdagen, die zoozeer eene zoele Junij-luchtgesteldheid vorderden, om ze naar eisch te doen slagen, een treurig waas, dat het tot eene noodzakelijkheid maakte, dat het gemoed in eenige woorden van leedbetuiging en van hope op verbetering zich lucht gaf. Die hoop werd telkens verijdeld; en toch bleef de gift van Pandora ons overig. Eindelijk schijnt hare verwezentlijking nabij, althans de dag van heden was allerliefelijkst van temperatuur, en belooft zelfs niet alleen op grond van den stelregel van *Tijl Uilenspieghel*, maar naar aanleiding van den meer afdoenden Barometerstand, een gelukkiger feestweder voor de sluiting der feesten.

Geen wonder dan ook, dat de *Matinée musicale* dezen morgen in het *Park Tivoli* gegeven, zeer druk werd bezocht. Het Park zelf was voor de nieuwe Studentenfeesten op uitnemende wijze geschikt gemaakt. Het groote feestgebouw, voor het Zangersfeest opgerigt, en dat met meer welwillendheid dan met den echten geest van een ondernemer *om niet* aan de Studenten-Vereeniging was afgestaan, was door *Mutua Fides* aan de eene zijde van zijne houten wanden ontdaan, en vormde, door het aanbrengen van eenige doeltreffende versieringen thans een uitmuntend geheel met de opene ruimte en de rondom liggende overdekte zalen. Het gezigt in het Feestgebouw was alleraangenaamst en geeft het weder allen kans, dat de Studenten-vereeniging niet zoozeer eene schuilplaats tegen den regen zal behoeven te zoeken, gelijk men dat bij de pas afgeloopen feesten helaas zoo herhaaldelijk moest doen, die opene zaal kan toch menigen bezoeker regt welkom wezen, als de avondkoelte valt, en geeft tevens aan de Vereeniging gelegenheid een paar bals aan te kondigen, die naar de ondervinding van het laatste jaar aan Utrechts schoonen aangenamer zijn, dan men vroeger wel eens had durven opmaken uit het gemis van zelfs een eenig kasino hier ter stede.

Trok intusschen de matinée van heden talrijke bezoekers, men danke dit ook aan het heerlijke kunstgenot, dat ons weder wachtte, doordien het muziekkorps der Grenadiers zich zou doen hooren, dat op het Maandagavond-koncert vooral zich hier zoozeer goeden naam had gemaakt. Behalve onderscheidene koncertstukken, werden er ook een feestmarsch gemaakt van den heer *Clotterbooke Patijn*, die, allerliefst van zaâmstelling, veel bijval vond en verdient, en eene van den heer *F. Dunkler*, die, even als zijn Zangersfeestmarsch, nieuwe getuige geeft van de groote bekwaamheid van dien direkteur.

De *Matinée* was vroegtijdig afgeloopen; trouwens men moest zich gereed maken voor de Maskerade, die des namiddags 5 ure het Munsterkerkhof zou verlaten. Op het bepaalde uur zette zich de trein in beweging, voorafgegaan door een detachement Veldartillerie en het muziekkorps der Grenadiers. Aan de kommissie ter regeling van den optogt de heeren *P. Verloren*, *W. E. v. Panhuis*, *P. A. v. d. Velden*, *J. W. Quertemont* en *W. A. 't Hooft*, komt alle eer voor het denkbeeld toe, om ons een blik te doen slaan in den toestand van het Vaderland omstreeks de helft der 17e eeuw, toen de Republiek het toppunt van zijn bloei bereikte. De waarheid der kostumen en de uitdrukking van het karakter der eeuw was uitnemend, en men was werkelijk in den geest van 1650 verplaatst. De optogt was verdeeld in 4 tafereelen, waarvan het eerste *de eigenaardigheden van het volksleven* in twee groepen voorstelde, op straat en in huis. *Op straat* door eene deftige koets uit den tijd, eenige rijke kooplieden en gegoede burgers, een oud en regt stijf Amsterdamsch sleedje en eenige personen, als een Jood, een Aanspreker, een Weesjongen en Meisje en een Scharenslijper. *In huis* werd voorgesteld door eene woning, die in vollen gevel op een kolossaal stel stond, maar waarvan de zijmuren waren weggenomen, waardoor men eene huiskamer uit den tijd aanschouwde, waarin eene herstelde kraamvrouw, met haar gemaal bezoek ontvangt van een vriend, den dokter en den Artsenijmenger.

In een tweede tafereel werd *de regering* voorgesteld in twee groepen: *de Overheid*, door een luitenant geweldiger, eenige Schutterij officieren en hoofden van 't gemeentebestuur teruggegeven, en de *Kolonien*, door een gouverneur generaal van Neerl. Indië gepresenteerd, die na een plegtig bezoek van eenige Indische gezanten te hebben ontvangen, met hen en zijn gevolg een togtje doet. Wekte het 1. tafereel algemeen belangstelling, om zijne eigenaardigheid, de tweede groep van 't 2. taf. was zeer luisterrijk door den rijkdom en het verschil in de prachtige kleederdragten van dien tijd en van de Indische vorsten.

Een derde tafereel gaf op twee stellen een overzigt van den toestand van het *boeren bedrijf*, voornamelijk in het kaas- en boter maken bestaande, in de weverijen met 't geen daartoe behoort, zaamgevat in en om een molen uit den tijd, en van het visschersbedrijf het lijn- en zeilmaken, den scheepsbouw, enz. Deze groepen, die in het vormen zeker veel moeijelijkheden hadden opgeleverd, konden bij een bloot passeren niet genoegzaam gewaardeerd worden. Schitterend kon de voorstelling niet wezen, ze moest waar zijn, en ze was dat. Dit geheele tafereel werd door huurlingen vervuld.

Het laatste en vierde tafereel trok wel het meest de aandacht. Het moest ons een blik doen slaan in de *Vermaken* van het tijdvak, en leverde als eerste groep eene *kermis* en als tweede een *jagtstoet*. Eene dorpskermisvoorstelling op een groot stel had zijne moeijelijkheden, maar ze bragt ons terug, tot wat de maskerades van vroegeren tijd herhaaldelijk waren, namentlijk, kluchten, die op de menigte een alleropwekkendsten invloed maken. Kwakzalvers, wonderdokters, moord-geschiedenis-uitleggers (*quel nom atroce!*), Harlequin's, waarzeggers, alles liep op dat stel dooreen; zeker hadden de voorstellers hier de vermoeijendste taak van allen. De slotgroep wedijverde weder in prachtige kostumes met de groep der koloniën. De edelen, met eene eenige adelijke jonkvrouw, en hun gevolg, waren schitterend uitgedoscht; men zal echter die kostumen van naderbij moeten bezigtigen, om ze naar waarde te kunnen appreciëren, gelijk men dat in de Pauze reeds mogt doen.

De geheele trein werd gesloten door de Schutterij-muziek en weder een detachement Veld-artillerie, terwijl langs den geheelen stoet Veld-artilleristen en Infanteristen waren geplaatst, die met kracht de orde handhaafden, waar de trein zich door de menigte een weg moest banen.

Buiten de hier even aangestipte kostumen hadden de leden der kommissien ter regeling en van orde keurige fantaisiekleedij aangenomen, waarvan de rood-wit satijnen zeer prachtig, de zwart-wit satijnen allersmaakvolst waren gekozen.

De trein koos hare rustplaats in het *Park Tivoli*, dat ferm geïllumineerd was, en bij de zeer groote menigte bezoekers, die het bevatte, en de massa gekostumeerden, die er zich heen en wêer bewogen, een alleraardigst gezigt opleverde. Ververschting behoefden de leden der Maskerade slechts weinig zich te verschaffen, want algemeen was den voorbijtrekkenden wijn aangeboden, die deze beleefdheid volgaarne aannamen. Rust had men echter zeer noodig, want men had een langen weg afgelegd; na die rust, en terwijl door de geheele stad alweder eene luisterrijke illuminatie was ontstoken, ging de trein weder ruim 10 ure op weg. De moeijelijkheid van de beweging der groote stellen en het herhaald oponthoud door het aanbieden van eerewijn, deed den togt na de Pauze vooral afmattend worden en eerst ruim half twee ure in den nacht was hij op het Munsterkerkhof teruggekeerd.

Deze Maskerade was dan weder allerwenschelijkst afgeloopen. Daar de voorstelling populair was, maakte ze algemeen goeden indruk. Geen ernst heerschte er voor; dit ware ook tegen de bedoeling geweest; maar daardoor was de tegenstelling met de luisterrijke Maskerade van de vorige week ook gelukkig, doordien zij eene verscheidenheid opleverde, die zou ontbroken hebben, als men weder een plegtstatigen optogt had gehouden. Was de indruk even goed, die de Maskerade maakte, de vreemdelingen, die herwaarts waren gekomen, om het nieuwe schouwspel te zien, waren niet minder groot in aantal, als 8 dagen vroeger. De verschillende middelen van vervoer hebben daar best mede gevaren en de spoorweg-administratie vooral niet 't minst. De straten waren opgevuld met wandelaars en rijtuigen; ongelukkig heeft eene dame het lot getroffen, dat ze door den drang gevallen en door een rijtuig ernstig gewond werd. Van onheilen vernamen wij anders niet. De illuminatie, die algemeen schitterend was, was grootendeels dezelfde als de vorige week. Enkele gebouwen, enkele partikuliere woningen hadden eene nieuwe verlichting ontstoken of hadden wij voor 8 dagen niet dadelijk opgemerkt. Ons er bij bepalende, door te zeggen, dat de gebouwen, die wij in ons vorig verslag bepaald noemden, ook thans uitmuntedden, moeten we nog alleen de Societeit der Vereeniging noemen, als bijzonder door prachtige verlichting uitstekende, en aan de Choorstraat en Lijnmarkt nieuwen luister voegende.

Na afloop van de Maskerade vereenigden zich de leden der Vereeniging met een aantal oud-studenten in de zalen en den tuin der societeit, waar men nog lang vrolijk bijeen bleef, zich verblijdende over den goeden afloop der Maskerade en juichende in de welwillendheid, die Utrechts burgerij ook deze Studenten-vereeniging betoond had.

UTRECHT 26 Junij.

De nauwere betrekking, die zich tusschen Frankrijk en Oostenrijk schijnt te vestigen, geeft aan den band tusschen de hoven van Parijs en Petersburg, die in de eerste dagen der vredesonderhandelingen zoo innig scheen te zullen worden, aanmerkelijke verkoeling, naar men zegt. De zamenstemming van Frankrijk met Oostenrijk, omtrent het lot, aan de Donauvorstendommen toegedacht, zou nog ongunstiger indruk te Petersburg maken, dan het 15 April verdrag,

en men beweert zelfs, dat het vertrek van graaf *de Morny* eenige dagen is uitgesteld, om alvorens af te wachten, wie Rusland inderdaad als zijn gezant naar Parijs zal zenden.

Intusschen schijnt Frankrijk de bezetting van Griekenland voorloopig niet alleen te willen volhouden, maar ook te willen vermeerderen, tot zoolang de rooverij er bedwongen is. Ook die vermeerderde bezetting zal Rusland weinig voldoen.

Intusschen verneemt men, dat de Keizer van Oostenrijk te Triest verwacht wordt, om zich over Venetie naar Lombardije te begeven en daar gekroond te worden. Die reis van Keizer *Frans Jozef* geeft meer waarschijnlijkheid aan eene ontmoeting, die hij met Keizer *Napoleon* zou hebben, naar men te Parijs heeft ondersteld.

De tijding, dat de hertogin van Parma eene meer welwillende politiek zou hebben ingeslagen, in strijd met de bedoelingen van Oostenrijk, bevestigt zich slechts ten halve. Slechts enkele zeer weinig gekompromiteerde gevangenen zijn in vrijheid gesteld.

Met meer genoegen zal men vernemen, dat een ander berigt niet bevestigd wordt, volgens 't welk de keizer van Oostenrijk eene buitengemeen inwilligende toespraak zou hebben gehouden aan de Bisschoppen, te Weenen in konferentie vereenigd geweest. De *Oest. Ztg.* zegt, dat het latijn onjuist is vertaald of weêrgegeven en dat Z. M. bepaald de noodzakelijkheid der afscheiding van het kerkelijk en wereldlijk gezag had betoogd en gezegd had, dat hij vooral zich met het tijdelijk welzijn zijner volken zou bezig houden.

Pruissen trekt weder eenigzins partij voor de regten van Holstein en Launenburg, die door Denemarken niet zoo ten volle worden geëerbiedigd, als het hof van Berlijn wel schijnt te wenschen.

In Valladolid is eene volksbeweging dadelijk beteugeld.

In Mexiko heeft de geestelijkheid op nieuw partij gekozen tegen den President *Comonfort* en voor *Vidauri*, den ouden tegenstander van *Santa Anna*.

Men weet dat de woestijn van Sahra of Sahara de grootste woestijn der aarde is, en dat de westelijke helft door de Arabieren *Sahara Belama*, dat is waterlooze woestijn, wordt genaamd. Het is dus een belangrijk berigt, 't welk men onder Parijs leest, dat het der Franschen gelukt is, bij Tarmerna, in die woestijn, eene waterput te booren, die belangrijk veel water oplevert.

— Z. M. heeft aan *B. J. A. W.* baron *van der Borch* eervol ontslag verleend, als 2. luit. bij de dienstd. schutterij te Amersfoort; — en benoemd bij de d.d. schutterij te Tiel, tot 2. luit. *M. V. J. van Heusde*; bij de d.d. schutterij te Amersfoort, tot officier van gezondheid 3. kl. *J. Bruning*, tot 2. luit. *G. P. C. Overgaauw Pennis*, thans schutter.

— Naar men verneemt, zal de Pruissiesche minister-president *von Manteuffel* waarschijnlijk te Scheveningen de zeebaden komen gebruiken, en alsdan zijn intrek nemen bij den Pruissieschen gezant aan ons hof, graaf *Königsmarck*, die hem daartoe heeft uitgenoodigd.

— Gisteren hebben wij aan onze geabonneerden in, en aan enkelen buiten de stad nog tijdig genoeg kunnen mededeelen den uitslag van de verkiezingen te 's Hage en Dordrecht. Wij laten het berigt hiervan nogmaals volgen, voor hen vooral aan wien het afzonderlijke bulletin deswege niet is kunnen worden toegezonden, tevens gevolgd van den uitslag der stemming van andere plaatsen.

Te 's Gravenhage zijn ingekomen 1634 geldige billetten, daarvan verkreeg de heer *Gevers* 892, de *Groen* 742 stemmen, zoodat de eerste gekozen is.

Te Dordrecht zijn ingekomen 1232 stembriefjes. De heer *van der Poel* verkreeg daarvan 653, de heer *Blussé* 579 stemmen, zoodat eerstgenoemde gekozen is.

Te Amersfoort waren ingekomen 2056 geldige stembriefjes, waarvan de heer Mr. *J. F.* baron *van* [illegible] *van Oudtshoorn* 1117, en de heer Mr. *A. W.* [illegible] 939 stemmen verkreeg.

Te 's Bosch is herkozen de heer *J. de Poorter* met [illegible] stemmen. De heer *B. Verheijen* verkreeg 594 stemmen.

In Gouda is herkozen de heer jhr. mr. *W. M.* [illegible] met 1108 stemmen. De heer mr. *L. Metman* verkreeg 1021 stemmen.

Te Sneek is de heer *Wijbenga* met 693 stemmen herkozen. De heer *Idzerda* verkreeg 666 stemmen.

— Uit Deventer schrijft men aan een onzer dagbladen het volgende, dat eenige overeenkomst heeft met het door ons deswege vermelde: De berigten, dat de Heer *Thorbecke* de benoeming voor Deventer zou hebben aangenomen, schijnen nog geene genoegzame zekerheid te hebben. Integendeel wil men dat zijn verblijf aldaar, gedurende de laatste dagen dezer week, strekt om zijnen vrienden de redenen bloot te leggen, die hem dringen weder voor Maastricht zitting te nemen. Althans men verneemt er van niemand, dat de benoeming aangenomen is of zal worden.

— Het korps Delftsche Studenten heeft gisteren eene serenade gebragt bij zijn direkteur, den heer *Simons*, wegens zijne benoeming tot minister van binnenlandsche zaken. — Het is zonderling, dat Delfsche Studenten vreugde aan den dag leggen over eene gebeurtenis, welke het gansche land betreurt. Zouden echter die jongelingen, met regt de wetenschappelijke kennis van hunnen voormaligen direkteur erkennende, thans wel goed begrijpen wat zij doen?

— Eergister is prinses *Frederik*, van Emmerik komende, Arnhem en Utrecht gepasseerd en dien dag te 's Hage aangekomen.

— Den 24. dezer is te Maastricht het Landhuishoudkundig kongres geopend. Bij die gelegenheid was die stad in feestgewaad.

Ten 9 ure werd de tentoonstelling geopend van voortbrengsels van nijverheid en van schilderijen van levende meesters.

De president, de heer *Stevens*, hield, bij de komst van den kommissaris des konings en de verdere burgerlijke autoriteiten, eene wijdloopige aanspraak, waarin hij den industriëlen, even als den artistieschen rijkdom van de provincie Limburg schetste.

Ten 4 ure heeft een luchtreiziger een luchtreis met zijne ballon gedaan. Des avonds werden de leden van het kongres plegtig ontvangen.

— De natuurk. afd. der kon. Akademie van wetenschappen te Amsterdam zal op Zaturdag e. k. eene gewone vergadering houden. Met deze vergadering wordt het jaar 1855/56 besloten.

— Door de heeren *Jb. ten Cate Pzn.* en *L. Rutgers van Rozenburg* zijn verspreid de voorwaarden eener tusschen Amsterdam, Bordeaux, Marseille, Genua en Livorno op te rigten schroefscheepvaartreederij, welke zal gekonstitueerd zijn, zoodra voor 60 aandeelen à *f* 2000 ieder zal zijn deelgenomen. Wij gelooven, dat zoodanige reederij zeer nuttig werken kan. Zeker is het, dat de uitvoeren naar genoemde havens en ook de uitvoeren van die havens naar Nederland aanzienlijk zijn. *H.*

— Naar wij uit een goede bron vernemen, is op nieuw eene aanvrage gedaan om koncessie voor den aanleg van spoorwegen in de noordelijke en oostelijke provinciën des rijks; eene aanvrage, die veel meer dan die der heeren *van Heemstra* c.s. of nu laatstelijk die van den heer *Dull*, kansen van welslagen aanbiedt, eensdeels, omdat men daarbij niet de eenzijdige belangen van eene enkele provincie op het oog heeft, maar alle provinciën gelijkelijk in het genot van die versnelde wijze van kommunikatie wil doen deelen: anderzijds, dewijl eenige geakkrediteerde huizen zich werkelijk tot de uitvoering reeds hebben verbonden. *Gron. Ct.*

*— Uit Wijk bij Duurstede wordt ons geschreven, dat de te velde staande Aardappelen en Graangewassen aldaar uitmuntend staan en veel belooven.

— De St. Jans linnenmarkt te 's Bosch, waaraan dit jaar ook eene beesten-, en zelfs paardenmarkt was verbonden, heeft veel vertier opgeleverd. De aanvoer van linnen was overgroot, even als die van beesten. Paarden waren er weinig ter markt. De goederen waren prijshoudend.

Eene gelijkdige linnenmarkt te Tilburg heeft nimmer goede resultaten opgeleverd.

— Gister zijn aan de Leidsche Hoogeschool bevorderd tot doktoren in de regten de heeren *H. P. van Kaathoven* van Leiden en *W. van der Jagt* van 's Hage, de eerste na verdediging van Theses en de tweede na verdediging van een akademiesch proefschrift: „Kan Tiendregt naar het Nederlandsch Burgerlijk Regt door verjaring worden verkregen.

— Wij vernemen met genoegen uit 's Bosch, dat de liedertafel van daar, *Oefening en uitspanning* zeer voldaan van het Utrechtsche Zangersfeest is teruggekomen.

— Gisteren morgen ten 11 ure arriveerde te Rotterdam, per spoortrein van Amsterdam, een detachement suppletie-troepen, sterk 3 officieren en 120 onderofficieren en manschappen, bestemd om met het schip Vooruit, gezagvoerder *W. C. Kool*, naar O. I. te vertrekken.

*— Een brief uit Curaçao van den 15. Mei meldt: „Wij hebben hier eene buitengewone droogte, ten gevolge waarvan de oogst geheel mislukt is; ook zijn de levensmiddelen zeer duur. Men is verpligt, om zelfs te New-York maïs te gaan koopen, want de tegen ons over liggende kust lijdt door de droogte evenzeer als Curaçao. Daarentegen vertoont zich de zoutoogst schitterend, en de prijzen zijn zeer goed. Bonaire heeft tot heden toe reeds 40,000 vaten zout opgeleverd.

„Er hebben zich twee maatschappijen gevormd om zoutpannen te Aruba aan te leggen. De eene, zegt men, zal gelukken, omdat zij een goeden grond heeft gekozen; de andere zal slechte zaken maken, omdat de toegestane grond hooger is gelegen dan de waterspiegel der zee, en men bij gevolg zal moeten uitdiepen.

„De Prins Alexander, welk schip vrees voor de geele koorts schijnt te koesteren, blijft altijd geankerd bij Klein Bonaire; het wacht aldaar tot dat de zaken met Venezuëla zullen geregeld zijn. Het kan misschien nog lang wachten. De gouvernements-sekretaris is in eene zending naar Caracas; want, zoo men zegt, was de gouverneur ontevreden, omdat de konsul *ad interim* een uitstel van drie maanden aan *Monagas* had verleend, om zich regtstreeks bij het ministerie in den Haag te vervoegen. Men zegt, dat de sekretaris van het gouvernement nog niet ontvangen is geworden door den minister van buitenlandsche zaken van Venezuela, die ziek is, of veinst ziek te zijn.

„Waarschijnlijk zullen de zwarigheden met Venezuëla niet uit den weg geruimd worden, dan door eene omwenteling, die men zegt dat ophanden is. De aanhangers van *Paez* vertrekken of maken zich gereed om te vertrekken. *Monagas* is op zijne hoede: hij vraagt aan het kongres het op de been brengen van 10,000 man, hetgeen men hem heeft toegestaan; doch hij wil zich niet bedienen van de miliciens van de provincie Caracas, maar hij doet zijne soldaten uit andere gewesten komen.

„*Monagas* wordt van roofzucht beschuldigd; doch eene geweldige omwenteling zou zeer te beklagen zijn. Beter ware het geduld te nemen en te wachten tot de tijd van zijn presidium verschenen is.

„*Paez*, die de oorzaak is geweest van de verbrokkeling van Kolumbia, blijft nog onrustig tot in een gevorderden leeftijd."

Men weet, dat reeds over Amerika berigt is ontvangen, dat het geschil tusschen Nederland en Venezuela zou geschikt wezen.

*— Wij vernemen dat er binnen kort weder scheepsgelegenheid zal wezen naar de Kaap de Goede Hoop met het fraaije en Snelzeilende barkschip Zalt-Bommel, kapt. *Juta*. In het *Zondagsblad* van 22 Junij, leest men het volgende berigt nopens de Kaap uit Hellevoetsluis geschreven: „Uit een schrijven van den heer *S. van Tongerloo*, vroeger onderwijzer te Geervliet, die, in het vorige jaar, door tusschenkomst van Professor *Lauts* te Utrecht, naar de Kaap de Goede Hoop emigreerde, blijkt, dat hij aldaar bijzonder goed is geslaagd. Aangesteld door het Engelsche Gouvernement als hoofdonderwijzer eener lagere school der 1. klasse, tellende 40 leerlingen, kan hij, behalve een veranderlijk inkomen, op eene vaste jaarwedde van *f* 1800. rekenen. Hij geeft eene bijzonder aangename beschrijving van het leven van den Kaapschen onderwijzer en besluit zijn schrijven met de verzekering, dat den Hollandschen onderwijzer, die talen verstaat, aldaar eene goede ontvangst verbeidt. De muziek wordt er op hoogen prijs gesteld, zoodat men met de kennis daarvan kan woekeren."

— In een brief uit Vlissingen, van gister, lezen wij: Men zal zich herinneren, dat op den 3. Sept. van gepasseerd jaar, ter reede van Bath, de Belgische brik **Melanie Isabelle**, gevoerd geweest door kapt. *Smith*, is verbrand, bij welke gelegenheid de bemanning van voornoemden bodem gered werd door den heer *Bodde*, visiteur bij de ambulante recherche te water voor de provincien Z. Holland en Zeeland, aan boord van 's Rijks vaartuig no. 2, onder medewerking van den heer *van Ravensteijn*, kontroleur. Aan deze beide heeren zijn thans door den Belgischen Consul, te Vlissingen woonachtig, zilveren gedenkpenningen uitgereikt, prijkende met het borstbeeld van Z. M. den Koning der Belgen.

HELDER, 24 Junij.

Te Texel binnen Albasserdam, kapt. *Pot*, van Banjoewangie en Raphael, kapt. *Zoetelief* van Curaçao.

Uitgezeild Staatsraad van Ewijck, kapt. *de Winter*, Maria Elisa, kapt. *v. d. Putte*, Josephine Bernhardina, kapt. *Lindonk*, en Jan van Brakel, kapt. *de Roever*, alle 4 naar Batavia.

WATERHOOGTE.

Arnhem 25 *Junij*. 3.32 El; + AP. 10,27. Gew. 15 d. *Keulen*, 24 „ 14 v. 9 d. (14 v. 1 d. Rijnl.) Gew. $5^1/_2$ d. Rijnl.

Rhijnhoogte te Keulen 25 Junij 13 v. 11 d. Rhijnl.

RUSLAND.

PETERSBURG, 18 Junij.

De Keizer heeft het besluit van het komité van 1814 bekrachtigd, krachtens hetwelk de familien der generaals, der staf- en opper-officieren, die bij de vervulling van hunne dienst gedood, verminkt of gewond zijn, een invalieden-pensioen genieten.

Met den aanvang van de tweede helft des jaars zal het traktement der geestelijken en kerkdienaars verhoogd worden.

Het berigt, dat Odessa tot eene vrijhaven zal verklaard worden, verdient nadere bevestiging.

Er wordt eene groote menigte anthraciet (onbrandbare koolaarde) en hout bij aanbesteding gekocht voor de havens van Nikolajeff en Sebastopol.

GRIEKENLAND.

ATHENE, 14. Junij.

Nadat eenige rijtuigen met reizigers in de nabijheid van deze hoofdstad, op den 4. Junij; door roovers waren uitgeplunderd en eenige reizigers als gijzelaars waren medegenomen, zijn er 2 detachementen troepen, ten getale van 600 man, zoo nationale als Fransche troepen, afgezonden, die geslaagd zijn, des avonds, de gevangenen te verlossen en de roovers te verdrijven. De Franschen hebben bij het gevecht 2 man verloren.

Den 17 dezer zal Z. M. de Koning met het Grieksche stoomschip Hydra van hier vertrekken. De reis gaat over Triest naar Karlsbad, alwaar de Koning zich eenige weken zal ophouden. De afwezigheid van den Koning zal 3 maanden duren, gedurende welken tijd het regentschap door de Koningin, krachtens de wet van 1850, zal worden waargenomen. De Koning zal vergezeld worden van den hofmaarschalk *Notaras*, den overste *Botzaris*, den prins *Murusis* en den lijfarts dr. *Bouos*.

De bekende Ier *O'Brien* heeft kortlings, met zijnen zoon, Griekenland zonder eenige bedekking doorreisd en is alhier teruggekomen zonder door roovers verontrust te worden.

SPANJE.

MADRID, 23 Junij.

De toestand van de koningin is verbeterd.

De werken aan de *Puerta del sol*, waarover het ministerie in de Kortes is aangevallen, zijn thans aan den heer *Tront* aanbesteed voor eenen verminderden prijs van 13 millioen realen.

De ongeregeldheden, die te Valladolid dezer dagen hebben plaats gehad, ten gevolge van de duurte der granen, zijn weder gestild en de rust is er hersteld.

— 3 pCt. 42; nieuwe diff. 25, 65.

ITALIE.

TURIJN, 22 Junij.

Te Napels is een groot staatkundig proces aanhangig, waarin elf personen betrokken zijn, beschuldigd van plannen te hebben gesmeed tot omverwerping der regering.

Wat gemeld is van de gerezen moeijelijkheden tusschen de Oostenrijksche overheden en de hertogin van Parma schijnt vrij overdreven, en op verre na zijn ook niet alle staatkundige gevangenen in vrijheid gesteld; het schijnt ook niet, dat de staat van beleg opgeheven zal worden en de Oostenrijkers zullen vertrekken.

Men meent te Parma de moordenaars van den hertog en van den regter *Gobbi* op het spoor te zijn.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 24 Junij.

De ministerieële-raad *v. Negrelli* is naar Parijs vertrokken, om als gevolmagtigde van Oostenrijk deel te nemen aan de werkzaamheden der Kommissie voor de doorgraving van de landengte van Suez.

De graaf *Toldolagi* is belast om een plan daar te stellen tot aanlegging van een ijzeren spoorweg van Grosswardein naar Kroonstadt tot de engte van Ojtoz, gaande over Klausenburg en Maros-Vasarkelj, met een zijtak van Karlsburg naar Hermanstadt.

— 5 pCt. $83^3/_4$; bank 1120; wissel op Londen 10,02; op Parijs $118^3/_4$; zilver $2^3/_4$.

Aan de *Augsb. Allg. Ztg.* wordt het volgende geschreven:

De begrafenissen der protestanten vinden tegenwoordig op alle kerkhoven in den omtrek van Weenen zonder eenige krenkende belemmeringen plaats, uitgezonderd dat de klokken niet geluid worden. In den jongsten tijd zijn zelfs wederom lijken van protestanten in de rei begraven. Men dringt ook niet langer aan op de oprigting van geheel afzonderlijke kerkhoven, welke bij het gering aantal protestanten en hunne verstrooide woonplaatsen ook eene onmogelijkheid ware, maar wenscht in het vervolg slechts eene afzondering op hetzelfde kerkhof.

— 25 *Junij*. Met. 5 pCt. $83^7/_8$; 4 pCt. $73^3/_8$; Bank. 1118; Credit-Anst. 383; Noord-Bahn-Akt. $313^1/_2$; O.-Fr.-Spoorw.-Akt. $249^1/_4$; Saltzb.-Sp.-Akt. $110^3/_4$; Lomb. Ven. 131; wissel op Lond. 10.02; Parijs $118^3/_4$.

TRIEST, 23 Junij.

Tegen het einde van deze maand wordt Z. M. de keizer van Oostenrijk alhier verwacht, na ook het Lombardo-Venetiaansche eenige dagen met zijn tegenwoordigheid vereerd te hebben. Men verbindt aan deze reis het plan om te Milaan gekroond te worden als koning van Italië, de opening der kongregatiën der vereenigde Italiaansche provinciën door den Keizer in persoon, en eene algemeene amnestie. Gedurende deze reis zullen er groote manoeuvres plaats hebben, die door den Keizer zullen worden gekommandeerd, vergezeld aan den maarschalk *Radetzki* en den baron *von Hess*.

BERLIJN, 24 Junij.

Gisteren morgen ontving Zijne Majesteit op Sanssouci de deputatie der *Hinckeldey-Stiftung* voor buiten eigen toedoen verarmde burgers, en liet zich op erkentelijke wijze over de pogingen dier inrigting uit.

Graaf *George Esterhazy*, Oostenrijksch gezant aan ons hof, is heden morgen overleden.

Naar men zegt, heeft onze regering, betreffende Lauenburg, eene nota met uitgebreide memorie naar Kopenhagen gezonden.

ENGELAND.

LONDEN 24 Junij.

Prins *Oscar* is zaturdag morgen te Folkstone aan wal gestapt en een weinig na zes ure met een extra trein hier aangekomen.

Korrespondentien uit New-York houden in, dat de verkiezing van den heer *Buchanan* tot kandidaat der demokratische partij met geestdrift door de bevolking vernomen was. De bladen echter waren er minder over te vreden. De heer *Buchanan* is een warm aanhanger van *Monroe's* leer en het is dus zeer twijfelachtig of hij, zoo de geschillen met Engeland nog niet zijn bijgelegd als hij president wordt, zich inschikkelijker zal betoonen dan zijn voorganger.

Volgens tijdingen uit Texas is een nieuwe opstand in Mexiko ophanden. Ondanks het verlangen der belanghebbende bevolkingen, heeft de president *Commonfort* geweigerd, de provincien Coahuila en Leon te vereenigen, en generaal *Vidauri*, gouverneur van Leon, bevel gezonden, de aan de gemeenten uitgedeelde wapenen te verzamelen en naar de hoofdstad te zenden. Generaal *Langberg* is, aan het hoofd van 4000 man, belast met de uitvoering van dit bevel te verzekeren. Men twijfelt of *Vidauri* zal gehoorzamen, en acht het waarschijnlijker, dat hij openlijk tegen *Commonfort* zal opstaan.

De paketboot Ocean-Queen, die de dienst verrigt van New-York naar Londen, is onderweg met man en muis vergaan; daarbij zijn 110 menschen verongelukt.

— 25 *Junij*. Gek. $94^3/_4$; Sp. 3 pCt. 47; $1^1/_4$ pCt. $25^1/_4$; Rusl. 5 pCt. $108^1/_2$; $4^1/_2$ pCt. $98^1/_2$; Holl. $2^1/_2$ pCt. $66^1/_4$; Sard. 5 pCt. $91^3/_4$; Braz. $100^1/_2$.

FRANKRIJK.

Parijs 21 Junij.

Omtrent de internationale betrekkingen verneemt men niets naders; zij zijn en blijven eenigzins koel, en men gelooft steeds dat de graaf *de Morny* zich niet naar Petersburg zal begeven, alvorens men weet, door wien de Russiesche regering zich hier zal doen vertegenwoordigen.

De zitting van het wetgevend ligchaam zal, zegt men, nogmaals geprorogeerd worden.

Generaal *Bazaine*, tot het sluiten van den vrede kommandant van Sebastopol, is uit de Krim teruggekeerd.

Het aantal Fransche soldaten, tot nog toe mede van daar te Toulon, Marseille of Algiers aangekomen, bedraagt 60,000 man, en nog 20,000 zijn op het oogenblik op weg huiswaarts. De Europeanen te Konstantinopel kunnen bijna niet gelooven, dat *alle* troepen zullen vertrekken, en maken de opmerking, dat de helft van het Engelsche leger in goede positien, op Maltha en de Iönische eilanden, achter blijft, om desgevorderd, spoedig terug te keeren.

De heer *Bourny de St. Venaut*, een veteraan van het eerste keizerrijk, en adjudant van generaal *Barbanègre*, bekend om zijne verdediging van Huningen, is dezer dagen overleden.

Uit Griekenland verneemt men, dat Koning *Otto* zich zeer gestreng tegenover de roovers betoont, en dezer dagen zelfs geweigerd heeft een hunner genade te schenken, en teregt, want het land is zoo onveilig, dat de Engelschen, die plan hadden eene wetenschappelijke reis derwaarts te doen, het geraden geoordeeld hebben hiervan af te zien.

PARIJS, Woensdag 25 Junij.

De *Moniteur* berigt, dat de generaals *de Sales*, *Mac-Mahon*, de bisschop van Marseille en de afgevaardigde *Barrol* tot leden van den Senaat zijn benoemd.

Hetzelfde dagblad deelt het verslag mede van den gouverneur-generaal van Algerië over de boring van een waterput te Tamerna, in de Sahara. Deze onderneming is gelukt: het water springt uit de put, en levert elke minuut 3600 litres zeer goed water. Deze gebeurtenis belooft aan die streken eene geheele verandering en aan de geheele bevolking eene schoone toekomst.

Junij.		
	GEHUWD.	
16	J. Roozendaal en A. G. S. Kosters.	Franeker.
20	W. J. D. Stetterogge en A. M. Ermerins.	Zierikzee.
19	D. IJpma en H. N. IJsselmuiden.	Franeker.
	BEVALLEN.	
22	C. A. W. den Bandt geb. Blussé, dochter.	Dordrecht.
21	M. A. Bolten geb. Daane, dochter.	Amsterdam.
23	J. M. Bade geb. Steekdoorn, dochter.	Amsterdam.
21	E. J. R. v. Coeverden geb. Boot, d.	Wageningen.
21	M. v. Elden geb. Hagedoorn, dochter.	Amsterdam.
22	K. A. Evertsz geb. Esveld, dochter.	Sneek.
21	G. Hondius geb. van Vuure Kaaskooper, z.	Zaandam.
18	J. E. Kroon geb. v. Gendt, dochter.	Deventer.
20	A. M. M. Kistemaker geb. v. Embden, d.	Amsterdam.
23	B. A. Matthes geb. de Neufville, dochter.	Amsterdam.
21	J. Maurer geb. Pietersen, dochter.	Leeuwarden.
22	E. J. Reessen v. Coeverden geb. Boot, d.	Wageningen.
20	J. A. C. van Rappard geb. Lantsheer, d.	's Hage.
23	M. A. Schäfer geb. Veldman, dochter.	Amsterdam.
20	H. Verweij geb. Alberts, zoon.	Deventer.
21	B. A. H. Verhoeff geb. Swaving, zoon.	Alkmaar.
20	C. V. R. Wilterdink geb du Croissi, z.	Deventer.
	OVERLEDEN.	
20	J. A. Brouwer, 65 j.	Amsterdam.
20	*Mevr.* F. S. Beer geb. Snoek, 63 j.	Amsterdam.
22	O. v. d. Dussen.	's Hage.
19	*Mevr.* M. Ens geb. Rost, $77^1/_2$ j.	Franeker.
14	J. Eernstman, 23 j.	Leeuwarden.
24	M. Gouka.	Rotterdam.
20	*Mevr.* A. E. Hohwu geb. v. Hengel.	Amsterdam.
21	*Mevr.* C. M. G. Haan geb. Deutz, 69 j.	Rotterdam.
22	*Mevr.* S. Hagedoorn geb. Bussemaker.	Almelo.
22	*Mevr.* S. A. v. Heijst geb. v. d. Ham, 76 j.	Vlaardingen.
17	*Mevr.* B. T. Hofstra geb. Jonkmans, 37 j.	Sneek.
23	C. A. Jurriaanse, dochter.	Rotterdam.
23	M. A. Janssen dochter, 18 j.	Rotterdam.
23	J. H. Knoop, 41 j.	Haarlem.
19	S. H. Klomp geb. Viersen, 33 j.	Franeker.
23	B. v. d. Kroft.	's Hage.
22	*Mevr.* J. Mes geb. de Ruijter.	Haarlem.
21	T. Rijpma zoon, 12 j.	Nijkerk.
16	*Mevr.* A. Tijl geb. Bruinink.	Hasselt.
20	F. T. Verster.	Wageningen.
20	*Mevr.* S. Veerman geb. Schut, 77 j.	Amsterdam.
16	W. P. Wolterson, 40 j.	Elburg.
17	*Mevr.* G. Wiarda geb. v. Leeuwen, 75 j.	Leeuwarden.

*** Bevallen van een' *ZOON* C. A. S. VAN DEN HELM—TJARDA VAN STARKENBORGH.
Blaauwkapel bij Utrecht, 20 Junij 1856.
Eenige kennisgeving.

CIRQUE
FRANÇOIS LOISSET.

In het groote ronde Gebouw, staande op het Vreeburg te Utrecht.

Alle dagen gedurende de Feesten Voorstellingen.

Donderdag 26 Junij 1856, 's avonds half 9 ure BUITENGEWONE VOORSTELLING.

ARLEQUIN SKELET,

of de magt der Tooverkunst.

Groote Pantomime met veranderingen en 6 Tableaux.

Voorafgegaan door de nieuwe stukken volgens Programma.

*** Op Zaturdag den 28 Junij 1856, des Namiddags ten EEN ure presies, zal men aan het Locaal van Verkoopingen der Notarissen te Utrecht publiek verkoopen.

De HOFSTEDE genaamd *HIMSMADE*, gelegen onder Vleuten, met 4 Bunders 86 Roeden 55 ellen allerbest Wei-, Boomgaard en Moes of Tuinlanden, waarin zich Steenaarde bevindt. In percelen en in massa.

In het breede bij billetten omschreven en nader onderrigt te bekomen, ten kantore van de Notarissen STEVENS & BUSKES te Utrecht.

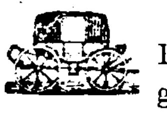

*** De Notaris I. J. VAN DEN HELM, gevestigd aan de Blaauw-kapel, gemeente Maartensdijk, zal op Dingsdag 15 Julij 1856, en volgende dagen, telkens te beginnen des morgens 10 ure, in de Rijtuigfabriek *Nieuw Hoop*, te Maarssen aan de Vecht, bij Utrecht, verkoopen:

De complete Inventaris, behoorende tot de Spoorwagen- en Rijtuigfabriek *Nieuw Hoop*, te Maarssen, tevens ingerigt tot Koper- en IJzergieterij, bestaande in: alle vaste en losse GEREEDSCHAPPEN en WERKTUIGEN, tot deze fabriek behoorende, en benoodigd tot het Rijtuigmakers-, Zadelmakers-, Draaijers-, Smids-, Kopergieters- en IJzergieters handwerk.

Eene aanzienlijke voorraad MATERIALEN, bestaande in: Hout, IJzer, Koper, Plated, Leder, Linnen, Zijde, Passement, Paardenhaar, enz., en voorts 14 zoo nieuwe als gebruikte RIJTUIGEN en TUIGEN, eene ARRESLEDE, enz. Al hetzelve is te bezigtigen, te weten: De Rijtuigen en Tuigen dagelijks, except den Zondag, van 9 tot 12 ure, en al het overige speciaal op den 12. en 14 Julij e. k., van 9 tot 12 en 3 tot 6 ure. De Catalogus, bevattende ruim 2000 Nommers, ziet eerstdaags het licht en is alsdan, tegen betaling van 10 Cents, verkrijgbaar te Utrecht bij den Boekhandelaar H. H. VAN ROMONDT, te Maarsseveen ten kantore van wijlen den Heer F. H. VAN DEN HELM, en aan de Blaauw-Capel, bij Utrecht, ten kantore van den Notaris I. J. VAN DEN HELM.

NB. De geannonceerde Verkooping van de Fabrijk, Gebouwen en Grond, tegen 9 Julij e. k. zal geen voortgang hebben, als zijnde de onroerende goederen en stoommachine reeds uit de hand verkocht, en zullen dien ten gevolge de Rijtuigen en Tuigen tevens op den 15. Julij 1856, publiek worden verkocht.

*** **Men biedt ter overname aan** eene kleine KRUIDENIERS AFFAIRE en SLIJTERIJ van BROOD en STERKEN DRANK, die een burgerlijk bestaan oplevert, gelegen in een goed gedeelte der stad. Hierop reflecterende adressere men zich met franco brieven aan het bureau dezer Courant onder lett. P.

*** **Te HUUR** tegen 1 Augustus of eerder: Een HEERENHUIS, te Utrecht op den Singel tusschen de Malie- en Tolsteegbarrières, bestaande in Voorkamer met alcove, Keuken met welwaterpomp, Kelder, 3 Bovenkamers. Te bevragen bij M. VAN ZEIL, aldaar.

*** Door S. E. VAN NOOTEN te *Schoonhoven*, is op heden uitgegeven en verzonden:

HET IDIOTISME
EN DE
IDIOTEN-SCHOOL.

EENE EERSTE PROEVE
OP EEN NIEUW VELD VAN GENEESKUNDIGE OPVOEDING
EN CHRISTELIJKE PHILANTHROPIE,
DOOR

C. E. VAN KOETSVELD.

Eerste Stuk. HET IDIOTISME.

Met eene plaat. Prijs 90 Cents.

Met nog twee stukken, die ter perse zijn, is dit werk compleet.

Nieuwe Haring Berigt.

*** De ondergeteekenden berigten bij deze aan hunne geëerde begunstigers, dat zij heden ook een partijtje van de zoogenaamde Bomharing ontvangen hebben, doch bij onderzoek is hun gebleken, dat dezelve voor den handel niet goed zijn, daar dezelve niet uitgebloeid zijn, en hard rood, en zonder smaak; zoo hebben zij dezelven onmiddelijk terug gezonden, en zullen wachten tot dat de eerste Haring per Stoomboot te Vlaardingen aankomt dewelken elken dag wachtende is, en zullen alsdan hetzelve in deze Courant, aan hunne geëerde begunstigers bekend maken.

Utrecht, 26 Junij 1856.
J. BLANKERT Jz. en
de Wed. KOENDERS, Vischmarkt.

NEDER- LANDSCHE
RHIJN- SPOORWEG-
MAAT- SCHAPPIJ.

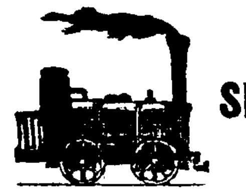

*** De Directie maakt bekend, dat aanstaanden ZONDAG den 29. dezer, des namiddags ten 6 ure, een **Buitengewone Trein** van Utrecht naar Driebergen zal vertrekken, welke des avonds ten $10^1/_2$ ure weder van daar naar Utrecht zal terugkeeren.

De vracht als gewoonlijk.

Amsterdam den 19 Junij 1856.
De Directie,
B. DONKER CURTIUS, President.
J. C. S'JACOB, Secretaris.

*** Bij W. F. DANNENFELSER is verschenen:

GIDS door UTRECHT en OMSTREKEN, met plattegrond kaartje *f* 0,75.

UTRECHTS ALBUM, *bestaande uit 25 keurige Stad- en Plantsoen gezigten*, in portefeuille . . . . *f* 6,00.

HERINNERING *aan* **UTRECHT,** *zijnde eene kleine uitgaaf van het* **UTRECHTS ALBUM,** in porceleinen omslag . . . *f* 3,00.

Boekhandel van C. J. KOSTER, te Amsterdam.

Prijsvermindering gedurende de Feesten te Utrecht, op Maandag 16, Dingsdag 17, Woensdag 18 en Donderdag 19 Junij 1856.

Voor slechts *f* 10,- in plaats van *f* 70,-.

*** *ARCHIEF VOOR KERKELIJKE EN WERELDSCHE GESCHIEDENISSEN, INZONDERHEID VAN UTRECHT*, door J. J. DODT v. FLENSBURG, met eene Voorrede van Prof. H. J. ROIJAARDS. Zeven groot 4° deelen, ieder ongeveer 450 bladzijden dik.

De aflevering geschiedt niet anders als op franco aanvrage en à contant door den Boekhandelaar C. J. KOSTER, Kloveniersburgwal K 123 te Amsterdam.

NB. Na afloop der te houden feesten, zal de prijs onherroepelijk op *f* 18,50 gesteld worden. Op bovenbedoelde dagen aangevraagde en later te ontvangen Exemplaren, blijft evenwel de prijs slechts **Tien Gulden.**

MUTUA-FIDES.

*** Bij H. RAHR zijn uitgekomen:
CLOTTERBOOKE PATIJN, **Feestmarsch** . . . . 60 cts.
DUNKLER, **Feestmarsch** . . 50 „
SOETERIK, **Maskerademarsch** 50 „

Marktberigten.

Wijk bij Duurstede, 25 Junij. Tarwe van *f* 15,00 tot *f* 16,00. Rogge van *f* 10,80 tot *f* 11,30. Boekweit van *f* 10,60 tot *f* 10,80. Haver van *f* 4,50 tot *f* 5,00. Paardeboonen *f* 9.00. Aardappelen tot *f* 3,50 per mud. Boter de 5 Ned. oncen 40 cents. Hoendereijeren de 100 stuks *f* 2,50.

Amsterdam, 25 Junij. Tarwe en Rogge tot verhoogde prijzen met goeden handel. — Van Tarwe verk.; 127 ℔ o. en n. b. Pools. *f* 570; 125, 127 ℔ Rijn *f* 430, *f* 445; 130 ℔ Geld. *f* 490; 121, 132 ℔ dito *f* 500; 80 Ned. ℔ dito *f* 500; 125 ℔ Eyder *f* 470; 130 ℔ Ibraïl *f* 395.

Van Rogge: 119 ℔ o. Pruis. *f* 297; 115, 119 ℔ fijne Zweeds. *f* 283, *f* 295; 115 ℔ dito *f* 280 a. d. Zaan; 117 ℔ dito *f* 288; 122 ℔ dito *f* 305; 116 ℔ Pomm. *f* 275; 115, 117 ℔ Inl. *f* 284, *f* 290.

Garst ruim prijsh.; 112 ℔ Deens. *f* 225; 98 ℔ Vries. z. *f* 190. Haver iets hooger: 76, 77 ℔ voer *f* 142 *f* 134. — Boekweit door schaarschheid iets hooger verkocht: 121 ℔ Holst. *f* 297 a. d. Zaan; 122 ℔ Gord. *f* 305 a/d Zaan. — Koolzaad op 9 vat dad. *f* 492; Ook. en Nov. *f* 477. — Lijnzaad prijsh.; 105, 106 ℔ Dantzig *f* 275.

Schiedam, 25 Junij. Verkocht: Rogge 114 ℔ Pernau *f* 313 kont., *f* 315 6/w.; 146 ℔ dito *f* 318 6/w. Gerst 128 ℔ Libau *f* 288 6/w.; 130 ℔ Pernau *f* 295 6/w.

Moutwijn per Ned. vat zonder fust *f* 21,00, Jenever id. *f* 26,50, Amst. proef *f* 27,75 zonder de belasting.

WAARNEMINGEN, gedaan op het Koninklijk Nederl. Meteorologisch Observatorium te Utrecht. (*Zonnenburg.*)

Junij.	Uren.	Wind- rigt.	Wind- kr.	Barom bij 0°	Ther F	Afwijk d. temp.	Vochtigh	Gev. regen	Aanmerkingen.
			N. ℔						
25	2	nw.	4.0	765.17	63.5	— 3.6	0.82	0	Betrokken.
	10	wnw.	0.5	65.59	60.6		94	0	Idem.
26	8	nw.	0.5	66.05	67.1		75	0	Zw. bewolkt.

PRIJZEN DER EFFEKTEN.

AMSTERDAM 25 Junij 1856

NEDERLAND.					
Werkel. Schuld . . .	$2^1/_2$ pCt.	$64^9/_{16}$	$64^3/_4$	$64^3/_4$
dito dito	3 „	$75^{13}/_{16}$	76	76
dito dito	4 „	$94^3/_4$	$94^7/_8$	$94^3/_4$
RUSLAND.				
Oblig. bij *Hope en Co.*	5 „	$103^1/_4$	$103^3/_8$	$103^3/_8$
Obligat. 1828 & 1829	5 „	$102^1/_4$		
Certifikat. 1831 & 1833	5 „	$92^1/_8$		
Certifikaten 1840. . .	4 „	$85^3/_4$	86	86
Cert. bij *Stieglitz* . .	4 „	$85^1/_2$		
Inschr. in Assign. . .	6 „	$62^3/_8$	$62^1/_2$	$62^1/_2$
Cert. van Assign. . .	6 „	$63^5/_4$	$63^7/_8$	$63^7/_8$
POLEN.				
Aand. 1835, fl. 500		157	$157^1/_2$	
SPANJE.				
Obligatien	$1^1/_4$ pCt.	$25^3/_{16}$	$25^1/_4$	$25^1/_4$
dito	3 „	$46^5/_{16}$		
Binnenl. Schuld . . .	3 „	$40^3/_8$	$40^7/_{16}$	
Amortisable		7		
Bewijzen Koepons . . .		$6^7/_{16}$	$6^9/_{16}$	
OOSTENRIJK.				
Oblig. Metalick . . .	5 „	$78^3/_4$	$78^7/_8$	$78^{13}/_{16}$
Oblig. N.	5 „	$85^1/_2$	$85^9/_{16}$	$85^1/_2$
dito dito La B. . . .	5 „	$85^1/_2$	$85^9/_{16}$	$85^1/_4$
dito dito	$2^1/_2$ „	$40^{11}/_{16}$	$40^7/_8$	$40^{11}/_{16}$
BELGIE.				
Certifik. bij *Rotschild*	$2^1/_2$ pCt.	$51^1/_2$		
BRAZILIE.				
Geldl. 1824, £ 100. .	5 pCt.	$98^5/_8$		
PORTUGAL.				
Obligatiën	3 pCt.	$45^3/_8$	$45^1/_2$	$45^7/_{16}$
AMERIKA.				
Peru, Geldleening 1849	$4^1/_2$ pCt.	$76^3/_4$		
Grenada, Oblig. . . .	$2^1/_2$ „	$19^3/_{16}$	$19^1/_4$	
Mexiko, Obl. 1851 £ 100	3 „	$21^1/_8$	$21^3/_{16}$	
Noord-Amerik. Am. Bank-act.		$1^1/_2$		

Snelpersdruk van L. E. BOSCH EN ZOON.

Bijvoegsel bij No. 151 van de Utrechtsche Prov. en Stads-Courant.

Buitengewone vergadering DER STATEN VAN DE PROVINCIE UTRECHT.

Zitting van Woensdag 30 *April.*

(*Vervolg.*)

De heer *Menso* zegt tot regtvaardiging, dat hij beginselloos heeft genoemd, het verschil tusschen de voordragt in de grens van Amerongen naar de Bilt en van daar naar de Vecht. Spr. wil aannemen, dat men tot betere regeling het bestaande kan verlaten en, om dat betere, niet er op te letten, of alle landen precies gebaat worden, dat neemt Spr. aan, en z. i. is dan het beginsel, om eene regelmatige lijn te verkrijgen, waarbinnen alles is opgenomen, wat geacht kan worden bij den dijk belang te hebben. Op dit beginsel dan dienovereenkomstig voortredenerende en aan de Bilt komende, zoekt men, zegt Spr., een punt om naar de Vecht te komen. Wij hebben, zegt Spr., nu de lijn van *du Roy*, of die regt of krom is doet hier niets ter zake, en Spr. gelooft, dat men zou dwalen, wanneer men eene regte lijn aannam van Amerongen naar Otterspoorsluze. Nu bestaat de lijn van Amerongen naar de Bilt, even goed als van de Bilt naar de Vecht, van denzelfden *du Roy*, zij is niet regt, en kan en behoeft dat niet te zijn, de regtheid heeft nooit een bezwaar opgeleverd, maar nu, zegt Spr., hebben wij gezegd, voor van Amerongen naar de Bilt den straatweg, wijl die regelmatiger is, maar wat vraagt Spr., wat dan van de Bilt naar de Vecht? en daar, zegt men, heeft men juist de lijn van *du Roy* die aanwijst, waar men wezen moet. Hebben de landen ten noorden van die lijn geen belang bij den dijk, dan zegt Spr., was het billijk dat men die lijn behield, maar zij hebben er wel degelijk belang bij. Spr. durft het niet bepalen, maar zou meenen, dat, als te Amerongen de dijk doorbrak met een waterstand van 10 el boven AP. er geen 3 maar wel 6 en 8 el water voor den Rijnspoorweg en die van de Bilt zou komen. Maar Spr. komt nu terug op het beginsel en begrijpt niet, dat, zoo er geene bezwaar is dat er landen aan den straatweg tusschen Amerongen en de Bilt onder begrepen worden, waarom er dan voor anderen bezwaar zal wezen, volgen er geen lasten uit voor den een, dan ook niet voor den ander. De ongelijkheid der toepassing van wat men in praktijk wil brengen, komt Spr. voor te zijn beginselloos; het kan nooit waar zijn dat voor den een geen lasten er uit voortvloeijen en voor den ander wel en omgekeerd. Wat betreft de verpligting om op den dijk te komen, zegt Spr., zal het later moeten blijken, of die landen onder de dijkpligtige gemeenten moeten worden gerangschikt; vordert de billijkheid dat zij die door den dijk gebaat worden, onder het ressort worden gebragt, dan vordert ook de billijkheid dat zij op den dijk komen. Spr. kan hier echter geene gelijkheid zien, de man die op den berg woont moet naar den dijk, omdat zijne gemeente daaronder ressorteert, maar een ander die in de laagte woont en door den dijk gebaat wordt, niet.

De heer *v. Asch v. Wijck* zegt, dat er in het medegedeelde door den Voorz. veel is wat Spr. beaamt, maar ook veel waaromtrent hij in zienswijze verschilt. De Voorz., zegt Spr., heeft voornamelijk twee punten behandeld, welke Spr. voorkomen in deze zaak van bijzonder gewigt te zijn, en waarop hij bepaaldelijk de aandacht meent te moeten vestigen, omdat nog voortdurend in deze vergadering daaromtrent eene min juiste voorstelling schijnt te bestaan. In de eerste plaats merkt Spr. op, dat men telkens ten onregte gewaagt van eene *uitbreiding* van het dijksressort, terwijl het eigenlijk slechts de vraag geldt, wat volgens den dijkbrief geacht moet worden tot het dijksgebied te behooren? bij den dijkbrief is het ressort in algemeene bewoordingen aangewezen, en het is thans de vraag, wat daaronder moet worden verstaan. — Men zoekt den waren zin van hetgeen in den dijkbrief voorkomt te verklaren, en in toepassing te brengen. Geene uitbreiding van het ressort, maar alleen behoorlijke aanwijzing van hetgeen volgens den dijkbrief het dijksgebied uitmaakt, wordt beöogd. Van dit standpunt is zoowel het dijksbestuur als het kollegie van Gedep. Staten uitgegaan. Volgens de meening van het dijksbestuur, worden bij den dijkbrief onder het ressort begrepen, alle lage landen, die door den dijk worden beveiligd, tot waar men, hetzij een hoogeren grondslag ontmoet, hetzij aan andere waterschappen aansluit. Het dijksbestuur, zegt Spr., dit aannemende, is in den geest van den dijkbrief doorgedrongen, en tot dusverre heeft Spr. te vergeefs het betoog gewacht, dat deze verklaring aan den dijkbrief door het dijksbestuur gegeven, onjuist zoude zijn. Men voert daartegen aan, dat in den dijkbrief eenige vaste punten zijn aangegeven, die men moet vereenigen wel niet door als het ware met eene liniaal eene streep op de kaart te trekken, (zonder op iets te letten) maar waarbij men toch zooveel mogelijk eene regte lijn moet volgen. Indien deze bewerking moet worden gevolgd, dan meent Spr. te moeten vragen, waarom dan ditzelfde niet is toegepast, waar het de regeling geldt der grenzen aan de overzijde van de Vecht. — Indien het in de bedoeling van den dijkbrief ligt, dat de vaste punten die daarbij aangegeven zijn, zooveel mogelijk door regte lijnen met elkander moeten worden vereenigd, dan moet dit in toepassing worden gebragt niet alleen op de grensbepaling aan de oostzijde, maar ook op die aan de westzijde van de Vecht. In den dijkbrief nu worden als vaste punten, behalve de Otterspoorsluze, ook aangegeven de Maerndijck en de IJsseldam. Wanneer men nu van de Otterspoorsluze in eene regte lijn zou willen voortgaan naar den Maerndijck en van daar naar den IJsseldam, dan zal eene eenvoudige inzage der kaart aanstonds doen zien, dat eene groote strook lands buiten het ressort zou moeten vallen, welke echter sinds overoude tijden zonder den minsten twijfel tot het dijksgebied heeft behoord en nog behoort. Dit levert een afdoend bewijs op, dat de aanwijzing van het dijksgebied in den dijkbrief voorkomende nimmer in dier voege is verklaard geworden, alsof de aangegeven punten door regte lijnen met elkander vereenigd zouden moeten worden. — De dijkbrief moet in een gezonden zin worden opgevat, en daarmede is geheel in strijd de uitlegging die men thans aan de woorden geven wil. Een tweede punt, waarop de aandacht moet morden gevestigd, en waaromtreut eene min juiste voorstelling heerschende is, is dat men aan het opnemen van landen binnen het ressort het begrip hecht, dat die landen daarom van zelf ook in de lasten moeten worden aangeslagen; met andere woorden dat men de regeling der grenzen met de kwestie van betaling der lasten vermengt. Wij zijn, zegt Spr., uitdrukkelijk door Gedep. Staten tegen die misvatting gewaarschuwd, en desniettemin komt zij voor in het rapport der Komm. en in het rapport van den Hoofdingenieur. De Hoofdingenieur namelijk merkt ten slotte van zijn rapport op, dat wanneer men eens bepaald heeft dat de op de kaart van *du Roy* aangegeven lijn tusschen de Bilt en Otterspoorsluize moet verlaten worden, ten gevolge van het vervallen van den Oudendijk, het regelmatiger zal zijn 500 bunders die tot hiertoe betaald hebben, uit te sluiten, dan 2300 bunders, die tot hiertoe vrij waren, in de limiet op te nemen. De hoofdingenieur geeft aan het eerste de voorkeur, en acht het beter 500 bunders van de betaling dier lasten te ontheffen, dan 2300 in de lasten aan te slaan, en vermeent daarom dat deze laatsten niet in het ressort moeten opgenomen worden — Spr., merkt op, dat het hier de vraag niet is, of die landen in de lasten zullen worden aangeslagen, maar of zij al dan niet werkelijk behooren onder het ressort, hetgeen het geval kan zijn, al dragen zij ook niet in de lasten. Spr kan zich voorstellen dat men gevreesd heeft, dat het dijksbestuur die landen, wanneer zij eenmaal verklaard waren tot het ressort te behooren, ook in de lasten zou gaan aanslaan, doch hij merkt op dat niet het dijksbestuur bepalen zal wie betalen moet, maar de vergadering der staten. Bij de vaststelling van de grenzen van het dijkgebied zal de statenvergadering tevens moeten bepalen welke landen vrij zullen zijn van de betaling der lasten, en indien dit zóó is, dan kan de meening dat die landen niet behooren te worden aangeslagen, niet als reden worden aangevoerd, waarom zij zouden moeten geacht worden niet tot het ressort te behooren. Houden wij, zegt Spr. dat een en ander in het oog, en vragen wij, behoort die landstreek tot het ressort al dan niet, zonder ons met de kwestie van betaling in te laten, dan moet die vraag bevestigend worden beantwoord. Spr., wijst op eenige omstandigheden, in het adres van het dijksbestuur vermeld. Buiten de lijn die men thans als grensbepaling wil aannemen, wonen personen die van oudsher verpligt zijn geweest ten dijk te komen; een bewijs dat er dus dijksverpligtingen aanwezig zijn buiten die lijn; die lijn strekte dus niet tot aanwijzing van het dijksressort; zij was alleen bestemd om de landen aan te wijzen, die in 1701 in de lasten waren aangeslagen. — In het adres van het dijksbestuur wordt gewezen op de omstandigheid, dat de gemeenten geacht werden in hare gansche uitgestrektheid tot het dijksgebied te behooren, blijkbaar daaruit dat zij als gemeenten belast waren met een dijkslag; — door de voorgestelde lijn aan te nemen, zullen onderscheiden gemeenten voor een groot gedeelte daarbuiten worden gesloten; bij de vroegere behandeling der zaak werd aangevoerd dat het hoogst onzeker was, of die landen bij doorbraak van den dijk zouden worden overstroomd. Uit oude aanteekeningen is aangetoond geworden, dat zij bij de laatst plaats gehad hebbende doorbraak werkelijk zijn overstroomd. Levert dit geen voldoend bewijs op, dat zij tot het dijksressort behooren? Men heeft blijkbaar het gewigt dezer bedenkingen gevoeld, maar de Komm. heeft gemeend een expedient te kunnen vinden, en gezegd, ofschoon onze lijn zooveel teruggaat, zullen echter de gemeenten, alhoewel buiten de lijn gelegen, met het dijkslag bezwaard blijven, en zullen de personen, die nu verpligt zijn ten dijk te komen, daarvan niet worden ontheven, alhoewel zij wonen buiten de lijn. Spr. vraagt, of deze beschouwing juist is? — Zal op de personen die buiten het ressort wonen, de ordonnantie van keizer *Karel V* kunnen worden toegepast, waarbij bepaald is, dat uit ieder huis staande onder den Lekkendijk een man ten dijk moet komen? Spr. gelooft dat het vaststaat, dat buiten het dijksgebied geene verpligtingen den dijk betreffende kunnen worden opgelegd; desniettemin zegt de Komm. dat de thans bestaande verpligtingen in wezen zullen blijven. Spr. vraagt, of dit mogelijk is. De Komm. wil blijkbaar de bestaande verpligtingen niet opheffen; maar indien dat zóó is, en men daarbij in aanmerking neemt dat niet alle binnen het ressort gelegen landen in de lasten behoeven te worden aangeslagen, wat kan er dan tegen zijn om de grenzen te bepalen zoo als het dijksbestuur heeft voorgesteld? ten gevolge daarvan alleen zullen de thans bestaande verpligtingen in wezen blijven. Trekt men de lijn terug, dan zullen die verpligtingen noodzakelijk moeten vervallen ten aanzien van allen, die wonen buiten de lijn, welke als grensbepaling van het ressort zal zijn aangenomen. Als grond tot aanprijzing van de voorgestelde lijn, zegt Spr., is aangevoerd, dat die lijn loopt langs de inundatie-kade, waardoor de daarachter liggende landen zouden worden beveiligd. Men heeft daartoe de hoogte opgegeven van die inundatiekade, van de Biltstraat, van de kade langs de Biltstraat enz. — Spr. zal het niet wagen ten deze met den hoofd-ingenieur in eenige diskussie te treden; hij neemt gaarne aan wat die deskundige ten dezen opzigte heeft gezegd, maar veroorlooft zich toch een paar opmerkingen 1. dat de kade langs de Biltstraat niet loopt tot aan de Bilt en dat de landen ten noorden van de Biltstraat behooren onder het ressort des dijks en derhalve geacht worden aan inundatie te zijn blootgesteld en door gezegde kade niet te worden beveiligd en 2. dat, indien men de inundatiekade wil nemen als grens, omdat deze sterk genoeg wordt geacht tot keering van het vloedwater, men dan om getrouw aan zijn beginsel te zijn, ook die inundatiekade geheel moet volgen en alzoo de grenslijn nemen van den Gagel naar de Klop. — Men neemt daarentegen de landen onder Zuilen en Maarseveen in het ressort op, en erkent dus dat deze kunnen worden overstroomd. — Zij liggen echter achter de kade en verkeeren derhalve in denzelfden toestand als de landen achter den Gageldijk; desniettemin neemt men ze in het ressort op. — Hier is men dus niet getrouw aan zijn beginsel. — Spr. meent, dat als het water komen kan op de landen onder Zuilen en Maarsseveen, die binnen de lijn gelegen zijn, het noodwendig ook komen moet op de landen buiten die lijn gelegen, die van de eerstgenoemde slechts door eene wetering worden afgescheiden. In dit opzigt, is Spr. het eens met den heer *Menso*, die gezegd heeft dat de voorgestelde lijn beginselloos is. Eene wetering tot grenslijn aan te nemen kan, zegt Spr., geen goed beginsel zijn bij de omschrijving van een dijksgebied. Men behoort die te regelen langs een hoogen grondslag of aan te sluiten aan een ander waterschap. Spr. zegt, dat het hem aangenaam zal zijn, wanneer hij de thans door hem tegen het rapport der Komm. aangevoerde bezwaren voldoende zal mogen hooren wederleggen, doch hij vreest, dat dit niet geschieden zal.

De heer *Metelerkamp* zegt, dat het standpunt der Komm. is als volgt: in de vergadering van December is aangenomen, de lijn toen door Gedep. Staten voorgesteld, nadat dit geschied was, is door het kollegie een brief medegedeeld, waarin het daartegen opkwam, en nu heeft de Komm. gemeend te moeten onderzoeken, of die bezwaren van dien aard waren, dat men op het eenmaal genomen besluit van deze vergadering terug zou moeten komen. De Komm. nu is van oordeel geweest, dat dit niet moest geschieden, de bezwaren door het kollegie medegedeeld waren niet van dien aard. Die bezwaren zijn bekend, de vergadering heeft ze uit den mond van den laatsten Spr. vernomen. Spr. zal nu kortelijk mededeelen wat kan strekken, om die bezwaren van het kollegie te ontzenuwen. Het is waar, zegt Spr. dat het ressort thans grooter is dan die landen tusschen den Lekdijk en de lijn van *du Roy* gelegen; de landen tusschen de lijn en den Lekdijk betalen, doch de landen gelegen buiten de lijn betalen niet, maar hebben toch dijklasten; maar Spr. durft met gerustheid vragen, of het feitelijk nog bestaat, of die gemeenten, welke gedeeltelijk in het ressort gelegen zijn, die personen zenden, Spr. herinnert aan Amerongen, Zeist, de Bilt, Tienhoven, daar worden zij niet gezonden die 4 bunders gebruiken. Het tweede punt van bezwaar zegt Spr., dat nu personen naar den dijk zouden gaan, die er vroeger niet moesten komen, is mogelijk, maar wanneer, vraagt Spr., zijn de leggers van die personen welke zullen gaan de laatste maal nagezien? Spr. bedoelt niet eens in den tegenwoordigen tijd, maar hij vraagt alleen of b. v. de schouten der vorige eeuw die lijsten hebben bijgehouden? en wat, vraagt Spr., zou dan nog het gevolg wezen? alleen dat er meer personen aan den dijk kwamen dan thans. In dien brief van het kollegie, zegt Spr., heeft men medegedeeld het verhaal der

doorbraak van 1747; voor dat verhaal is Spr. zeer dankbaar, omdat hem daardoor de zekerheid gewierd, dat de Komm. geen onoverdacht besluit genomen heeft. In dien brief leest men, dat het water op 26 Maart $1^1/_2$ voet hoog over de Biltstraat liep; de Biltstraat nu is hoog 1.45 el boven A. P. dus op 26 Maart stond het water 1.90 el boven A., P., en wat, vraagt Spr., is nu tusschen de Bilt en den Lekdijk? 1. de spoorweg, hoog 2.50 boven A. P. en 2. de inundatie-kaden hoog 2.20 el boven A. P. Spr. zegt, dat het er verre van af is, dat hij durft beweren, dat het land dat toen onder water stond, thans niet zou overstroomd worden, maar zeker is het, dat door de daarstelling van den spoorweg en der kaden de landen buiten de lijn nu in veel gunstiger omstandigheden verkeeren dan voor, eene eeuw, en is dit zoo, dan vraagt Spr., mogen wij nu landen onder het ressort brengen die anderhalve eeuw geleden daaronder niet behoorden, en er toen, meer dan eene eeuw geleden, na de overstrooming, niet onder gebragt zijn. Spr. vraagt, of dat billijk is. De vorige Spr. zegt, dat door het aannemen der lijn van Gedep, Staten, eene gemeente die slag op den dijk heeft zal vrij komen, dat, zegt Spr., is waar; Gedep. Staten hebben voorgesteld, de lijn *langs* Tienhoven te trekken, maar de Komm. stelt voor het *door* Tienhoven te doen, zoodat een gedeelte van Tienhoven er in begrepen is, en daardoor aan dat bezwaar van het kollegie wordt te gemoet gekomen. Men heeft gemeend, dat de kaden niet loopen tot de Bilt, dat zegt Spr., is ook waar, en wel, omdat de weg bij de sluis aldaar inundatie-kade wordt. Wij zullen zegt Spr., eenmaal moeten regelen welke landen betalen, en is het dan waar, dat die aan de Bilt niet behooren te betalen, dan, zegt Spr., zullen wij ze vrijstellen. Men heeft zegt Spr., gezegd, dat de voorgestelde lijn beginselloos is, omdat zij door het water gaat, dat laatste moet Spr. toestemmen, maar de Komm., zegt hij, heeft het bezwaar overwogen om de bepaling van den Lekdijk van Amerongen tot Otterspoorsluize te houden gelijk zij was, en is daarom nagegaan of zij de regte lijn zooveel mogelijk kon volgen, tot de grenzen van Tienhoven, en heeft toen voorgesteld, haar uit te strekken tot het fort Tienhoven.

De heer *Bastert* zegt, dat, zoo hij zich niet bedriegt, vijf voorstellen de aandacht der vergadering bezig houden. Hij zal ze opnoemen, beginnende met de lijn van den engsten omvang. 1. de aangenomen lijn in de vergadering van 4 Dec: 2. het voorstel der Komm., alleen met betrekking tot Tienhoven daarvan afwijkende, 3. de lijn van *du Roy*, met betrekking tot Maarseveen en Tienhoven daarvan afwijkende, 4. de primitieve voordragt van het kollegie en 5. het denkbeeld van den heer *Menso*, om al de landen tot aan de hollandsche rading op te nemen. Het beginsel „wie water deert water keert," gelooft Spr. dat hier reeds beperkt wordt door de nabijheid van andere waterschappen. Spr. begrijpt niet, hoe men, rationeel de lijn van de Bilt naar de Vecht willende trekken, een omweg kan maken over Maartensdijk, Westbroek en Tienhoven, gelijk het Lekdijkskollegie. Maar, zegt Spr., het voorstel der Komm. verdedigt zich nog uit een ander oogpunt: men stelt, zegt Spr., prijs op hetgeen door de gewoonte gewettigd is, het brengen van die landen nu onder het ressort, heeft door de gewoonte geen regt verkregen, zelfs in 1747 zijn zij niet onder het ressort gebragt. De lijn van *du Roy*, zegt Spr. mag geen bindende kracht hebben, zij konstateert toch den feitelijken toestand, en het is Spr. niet bekend, dat daarin later wijzigingen zijn aangebragt. Spr. gelooft dus, dat de handhaving van wat door bestaan regt heeft verkregen, sterk pleit voor hetgeen de Komm. voorstelt. De heer *v. Asch v. Wijck*, zegt Spr., heeft hiertegen bèzwaren, hij zegt, de kommissie stelt hier voor eene regte lijn, maar waarom, vraagt hij, niet aan de overzijde van de Vecht eveneens. Spr. ziet hier geen noodzakelijk verband, de regte lijn aan de oostzijde bestaat en de kromme lijn aan de westzijde bestaat ook, en vandaar dat eene nadere grensregeling aan die zijde van de Vecht niet noodig is. De heer *v. Asch v. Wijck*, zegt Spr., heeft gezegd, dat als er landen achter den spoorweg en de kade worden ontlast, men dan ook de geheele streek moet vrijlaten, maar Spr. meent dat dit niet volkomen juist is en men zich moet voorstellen, dat het vloedwater door elke dijk of kade wordt opgehouden, en dat de Vecht nu eene betere gelegenheid tot uitlozing aanbiedt dan vroeger. De Komm. laat in het midden wat de Staten later beslissen zullen omtrent de vrijstelling van landen in het ressort gelegen, maar vermeende de door haar buitengesloten landen niet aan betaling van lasten te mogen blootstellen.

De heer *v. Hoytema* doet opmerken, dat, hoezeer de *personele* dijkpligtigheid om ten dijk te komen is afgescheiden van de *reëele* verpligting om de lasten te betalen, niet te min beide verpligtingen moeten beperkt blijven tot de landen of bewoners binnen het dijk-ressort. Het *schijnt* dat, volgens het voorstel der Komm., bewoners van landen, die buiten het geprojekteerde ressort gelegen zijn, toch ten dijk kunnen worden geroepen. Dat komt Spr. voor in strijd te zijn met een goed beginsel. Daarom vraagt Spr. aan de Komm., of er, hetzij in de gemeente Tienhoven, hetzij elders, landen zijn, die buiten het geprojekteerde dijk-ressort vallen, en waarvan toch de bewoners personeel worden verpligt geacht ten dijk te komen.

De heer *Metelerkamp* zegt, dat dit hem niet bewust is, en dat hij niet kan aantoonen, welke personen in eenige gemeenten, welke gedeeltelijk buiten de lijn vallen, toch naar den dijk moeten gaan, maar bij arrest van het geregtshof alhier is aangenomen, dat landen in die gemeenten, al liggen zij niet binnen de lijn van *du Roy*, verpligt zijn mannen op den dijk te zenden. Maar, zegt Spr., hij gelooft niet, dat dit altoos feitelijk het geval is, althans niet te Amerongen dat slechts een, Tienhoven dat niet een man zendt. In de gemeente de Bilt vermeent hij dat slechts een of twee personen op den dijk komen, wier landen achter de lijn van *du Roy* gelegen zijn

De heer *Spengler* merkt nu op, dat op den weg bij de Bilt drie hofsteden zijn, gelegen buiten de lijn, en die personen naar den dijk zenden.

De heer *v. Asch v. Wijck* zegt, de reden niet te weten, waarom Amerongen niet meer manschappen zendt, maar, zegt Spr., zeker is het, dat van de Bilt personen komen die buiten de lijn op de kaart van *du Roy* wonen, en dat ditzelfde het geval is onder Maarsseveen, waar op de monsterrol personen voorkomen, die buiten die lijn wonen.

De *Voorzitter* merkt op, dat de lijn van *du Roy* niet moet beschouwd worden als de wettige grenslijn van het dijkressort, zoodat er geen sprake behoort te wezen van die buiten of binnen die lijn woonachtig zijn, daar die lijn niet anders is dan eene lijn, door een partikulier persoon volgens eigen opinie op de kaart getrokken.

De heer *Menso* zegt, dat, wat betreft de veranderde positie ten aanzien der landen ten noorden van de Bilt ten gevolge van den spoorweg en de inundatie-kaden, hij der vergadering onder de aandacht wenscht te brengen, dat de spoorweg te Veenendaal bij de inundatie in het vorige jaar is weggevloeid en de Slaperdijk, een paar ellen hooger zijnde, is doorgebroken. Spr. merkt dit alleen op, om aan te toonen, dat het bestaan van spoorweg en kade geen belangrijken invloed kan uitoefenen op de meening der vergadering, of de landen ten noorden al dan niet zullen worden opgenomen. De heer *Bastert*, zegt Spr., heeft gezegd, dat het strijdig is met de billijkheid, om landen van af de Bilt tot de Vecht, die feitelijk sedert lange tijden vrijdom genieten, thans onder het ressort op te nemen en lasten te laten betalen. Maar, vraagt Spr. hoe maakt men het dan, met die redenering toegepast op landen tusschen Amerongen en de Bilt, waarbij het niet twijfelachtig is, dat geen water komen kan? Spr. zou gaarne hooren dat het konsekwent is, die toch onder het ressort te brengen.

De heer *v. Beeck Calkoen* gelooft, dat er eenig licht verspreid zal worden door de herinnering van de toedragt der zaak. Toen gevraagd werd eene opgaaf te geven van de juiste omschrijving van den ring van het dijksbestuur, zegt Spr., moest het antwoord wezen, verlangt men te konstateren en te perpetueren wat bestaat of van de gelegenheid gebruik te maken om bestaande onregelmatigheden weg te nemen? Men heeft, zegt Spr., de voorkeur gegeven aan het laatste. Tot de beoordeeling daarvan, zegt Spr., heeft men slechts één redelijken maatstaf en wel, het antwoord op de vraag, heeft de landstreek belang bij het behoud van den dijk of niet? Wil men dat echter niet; dan, zegt Spr., is het beter te bepalen wat door eeuwen lang gebruik gewettigd is, zich te behelpen met den grond, dat moeijelijk met volkomen juistheid is aan te wijzen waar het ressort zal moeten ophouden, en zich te houden aan hetgeen bestaat. Spr. komt het voor, dat het niet is tegen te spreken, dat de landstreek, te beginnen waar de inundatie-kade ophoudt, belang heeft bij den dijk; Spr. gelooft ook, dat men niet goed doet met zich te veel te verdiepen in hetgeen zou kunnen gebeuren, men heeft, zegt Spr., eenige herinnering geput uit de doorbraak van 1747, maar het is bekend dat die doorbraak onder zoo gunstige omstandigheden heeft plaats gehad, dat het onvoorzigtig zou zijn uit dien vloed te besluiten tot anderen, en Spr. zou durven vragen, of, als men zich begeeft van het einde der inundatie-kade onder Zuilen meer noordwaarts, men dan niet zal moeten erkennen, dat de landen aan de regterzijde evenveel belang bij het behoud van den dijk hebben, als die aan de linkerzijde. In de rigting ten westen van den straatweg voortgaande, zegt Spr., — komende van de Bilt langs den Blaauwkapelschen dijk en Gageldijk, — zal men aan de noordzijde vinden alluviale gronden, door de rivier neêrgelegd en niet hooger dan aan de andere zijde van den dijk, en dan kan men vragen, waarom deze vrijgelaten terwijl men tusschen Amerongen en de Bilt eene uitbreiding van den grens der betalende landen voor heeft? Spr. ziet op die vraag geen redelijke solutie, en daarom zou hij lieveer zeggen, de lijn *du Roy* is eens aangenomen en erkend, die zal men dus behouden, dan een op geen beginsel berustende lijn in toepassing te willen brengen. Omtrent de verpligting om op den dijk te gaan, zegt Spr., is o. a. geen scherpe afbakening van grenzen te vinden, en Spr. meent, dat vele bruikers die niet betalen op den dijk komen, omdat men heeft aangenomen, dat zij die op een twijfelachtigen grens wonen op den dijk moesten komen, maar dat hun belang niet genoegzaam is om te betalen.

De *Voorzitter* merkt op, dat hij dit volmaakt eens is met den vorigen Spr., dat men zich namelijk behoort voor te stellen de vraag wat men wil doen, het bestaande perpetueren of het gebied regelen naar bestaan van zaken. De heer *van Beeck Calkoen*, zegt Spr., heeft gezegd, men heeft het laatste gekozen, Spr. meent echter dat men het eerste heeft gekozen, het bestaande namelijk te perpetueren, altijd volgens den bisschoppelijken dijkbrief. Vandaar, zegt Spr., dat men geene wijziging heeft aangebragt aan de overzijde der kade, daar waren grenzen bekend en Gedep. Staten noch de Komm. hebben verlangd daarvan af te wijken; maar aan de oostzijde was het anders, men heeft gemeend, dat de dijkbrief daar twee punten aangaf, waartusschen men eene lijn moest brengen. Ten aanzien der toepassing van dit beginsel, is er groot verschil; men kan als grens aan de oostzijde niet aangeven de lijn van *du Roy*, want die bezit geen authenticiteit, maar die wilde men haar toekennen, en toch is men er feitelijk van afgeweken, en vraagt men het dijkbestuur, geef ons op uwe grenzen van de Bilt naar Otterspoorsluze, dan is het dijksbestuur daartoe niet in staat. Wil men nu echter een ander beginsel aannemen, alsof er geen brief ware en het dijkressort maken, dan vervalt men, zegt Spr., in den strijd, of de streek welke het kollegie nu voorstelt op te nemen, werkelijk belang bij den dijk heeft, met grond aan tegenspraak onderhevig is; immers de stand van zaken, zegt Spr. is veranderd en de toestand van 1702 niet die van 1856, en nu zegt Spr., moge het geachte lid aan de overzijde zich verwonderen, dat men zich beroept op den spoorweg en de kade, maar Spr. heeft dikwijls in die streek gehoord, dat zij veel water keeren, en meent dus dat zij gansch niet onverschillig zijn. Wat betreft de gelijkstelling, gelooft Spr., dat er groot verschil bestaat tusschen het opnemen eener gansche landstreek die niet noodzakelijk behoefde opgenomen te worden, en tusschen het opnemen van stukken, hier en daar, vereischt voor eene goede scheiding.

De heer *v. Beeck Calkoen* zegt niet te gelooven, dat het noodig is, iets van zijne voorstelling terug te nemen, maar dat het verschil alleen kan loopen over de toepassing, De gedachte, zegt Spr., is geweest, dat men niet noodig had eene nieuwe bepaling te maken, maar eenvoudig den dijkbrief moest in toepassing brengen; nu mag het, zegt Spr., eenigzins verwonderen dat zoodanige omweg is genomen, maar Spr. gelooft, dat er genoegzaam op gewezen is, dat het stelsel van een regte lijn in de gansche streek niet scherp zou kunnen worden toegepast. Wat door *du Roy*, zegt Spr., op eenigzins formeele wijze is gekonstateerd, is van ontzaggelijk hooge oudheid, in 1580 was volkomen hetzelfde bundertal en, als stelregel, aangenomen, dat geen land aan betaling is onderworpen, dat niet in kultuur is, en nu is het zeer waarschijnlijk, dat later die gansche streek in kultuur is gebragt. Spr. zou overigens ook nog al vreezen argumenten te putten uit het bestaan van den spoorweg, die is dan toch eigenlijk geen waterkeering, maar vooral zou hij er tegen waarschuwen, eenigen grond tot ontheffing te ontleenen aan de tijdelijke daarstelling van zoodanige werken. De dijkpligtigheid, gelooft Spr., hangt af van de plaatselijke gesteldheid, maar hij meent ook, dat het land dat dijk heeft dien ook behoudt.

De heer *Bastert* zegt, dat de woorden van den heer *v. Beeck Calkoen*, namelijk, de lijn door *du Roy* op eenigzins formeele wijze gekonstateerd, een zeer sterk argument zijn voor de Komm.. Zoo men zich, zegt Spr., voorstelt, dat men geen lijn heeft, maar alleen den schouwbrief en dus de twee eindpunten, dat is de Lek en de Otterspoorsluis, dan is toch de geschiedenis daar, die bewijst, hoe in 1702, die grens is aangenomen; die lijn is gevolgd van af de Bilt tot Maarseveen, $1^1/_2$ uur ver, waarna men haar heeft verlaten en voor eene andere verruild, over een afstand van 10 tot 20 minuten. De Komm. stelt dus voor, grootendeels te perpetueren de lijn van *du Roy*. Er is, zegt Spr., gesproken van dijkpligtigheid, men heeft bezwaar tegen het voorstel der Komm., omdat de dijkpligtigheid van landen buiten het ressort in twijfel getrokken wordt, men heeft te dien opzigte, zegt Spr., de mededeeling van den heer *Metelerkamp* betreffende het arrest gehoord; maar de toestand zooals die wordt door aanneming van het voorstel der Komm, zegt Spr., blijft gelijk hij thans bestaat.

Vervolg hierna.

Snelpersdruk van L. E. BOSCH EN ZOON.